ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7014
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 4—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
11
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1935

Σελήνη 8 ἡμερῶν.— Ἀνατ. ἡλίου 5.58. Δύσις 6.55'
Ἀντύπα ἐπισκόπου Περγάμου

ΒΕΒΑΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣΙΣ

Ὅτε ὁ Βενιζελισμὸς εὑρίσκετο εὐθέως εἰς τὴν κατιοῦσαν, πεστηρίξαμεν πολλάκις ὑπὸ τῶν στηλῶν τούτων καὶ πολὺ ἐκραγῆ τὸ τελευταῖον κίνημα ἀπὸ τὴν ἄφρονα περιπέτειαν ἐκ τῆς ὁποίας ὁ Βενιζελισμὸς ἐξῆλθε πραγματικὸν ράκος.

Πόσην ἠθικὴ κατάπτωσις χαρακτηρίζει σήμερον τὸ στρατὸν τῶν χθεσινῶν τραχοποιῶν καταφαίνεται κατὰ τὸν ἵστορον τρόπον ἀπὸ τὴν ἀμηχανίαν τῶν ἀπαντοχῶν τῆς ἁδίας Βενιζελικῶν παραγόντων πρὸς συγκρότησιν τῶν συνομιῶν.

Ὁριστικὴ διάλυσις τοῦ καταστήματος! Οἱ εὐφυέστεροι Βενιζελικοὶ πολιτευτὰν κατ' ἀρχὰς καὶ οἱ ὁπόλοιποι ὁ μετὰ τὸν ἄλλον, εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀκόμη εἰς ἑκείνα τὰ ὁποῖα ἕως τὴν παραμονὴν τοῦ κινήματος, ροῦντο ὑπὸ οἰαδήποτε περιστάσεις ὡς ἀπόρθητοι ἐκλοπραμαχῶνες τοῦ Βενιζελισμοῦ, ἐκδηλώνουν τὴν πρόθεσιν ὅτε κἂν νὰ ἐκθέσουν ὑποψηφιότητα κατὰ τὰς προσεκλογάς.

Δὲν τὸ πράττουν δέβαια αὐτὸ ὁτὲ ἐβαρύνθησαν τὴν ποτὴν, ἀλλὰ διότι δὲν στεροῦνται τῆς τόσον στοιχειώδους νοῦνης, ὥστε νὰ μὴ ἀντελαμβάνωνται τὶ οἰκτρὰ καταδίκη περιμένει.

Φρονέμως, λοιπόν, ποιοῦντες προτιμοῦν νὰ μὴ λάδουν χωρον αὐτὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ἐλεινοῦ ποινικοῦ μητρῶον ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὸνεπίσημον αὐτὸν πον καὶ εἰσέρχονται αὐτοβούλως εἰς τὸ περιθώριον τῆς ποῆς ζωῆς, ἐν ἀναμονῇ καλλιτέρων δι' αὐτοὺς ἡμερῶν...

Φᾶ τὰς ἀναμένουν ὅμως ματαίως ἐπ' ἀπειρον διότι ἡ λας ὁμφρωνα πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους τῆς ἐξελίξεως χωρεῖ τὸν δρόμον της καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν κατ' οὐδένα τον νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλήν της πρὸς τὰ ὀπίσω.

Τί ἄλλως τε θὰ τὴν ἀναγκάσῃ πρὸς τοῦτο; Αἱ ματραι ἡμέραι τοῦ ἐγγὺς παρελθόντος κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ πάσης φύσεως, ποιοῦ καὶ προελεύσεως τυχοδιῶκται καὶ ἐγκληματίαι ὠργίασαν εἰς βάρος τῆς τιμῆς, τῆς περιουσίας της καὶ τῆς γαλήνης της, θὰ ἦνε πάντοτε δι' αὐτὴν μία ὀδυνηρὰ ἀνάμνησις καὶ ἀληθὴς ἀφορμὴ καταισχύνης.

Ἂν λοιπὸν οἱ ἀπέχοντες τῶν αὐρανῶν ἐκλογῶν βενιζελικοὶ σκῦμνοι σκέπτονται σύμφωνα πρὸς τοὺς συνήθεις κομματικοὺς ὑπολογισμοὺς ὅτι μία φυσικὴ φθορὰ τῶν Κυβερνητῶν εἶνε ἐπίμονον νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ ἀργότερα ἀπὸ τὸ περιθώριον τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἀπατῶνται κατὰ τὸν οἰκτρότερον τρόπον.

Διότι τὸ ἀσυνεξέδητον τόλμημά των κατὰ τὴν 1ην Μαρτίου ὑπῆρξεν ἀφορμὴ μεᾶς ἀληθοῦς ἱστορικῆς καμπῆς τῆς συγχρόνου πολιτικῆς ἐξελίξεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφήρεσεν ὁριστικὸς ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς της, τὸν πέπλον τῆς ὑποκρισίας, τοὺς ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ Πανελλήνιον γυμνοὺς καὶ ταπεινωμένους δούλους τῶν χυδαίων ἐνστίκτων των καὶ τῶν χυδαιοτέρων παθῶν των κατὰ τρόπον τόσον ἐμφανῆ ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ δικαιολογία ἱκανὴ νὰ πείσῃ καὶ τὸν ἀφελέστερον ἄνθρωπον.

Ἡ ὑποκριτικὴ των λοιπὸν σκέψις περὶ φυσικῆς κυβερνητικῆς φθορᾶς ποῦ θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπανέλθουν αὖριον καὶ πάλιν δριμύτεροι θὰ παραμείνῃ εὐσεβής των πόθος.

Τὸ τελευταῖον κίνημα ἀν ἐπροξένησεν οἷαν ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀναστάτωσιν, ἂν τῆς ἐστάλγεσεν ὅσας τῆς ἐστοίχισε ζημίας, ἔσχεν ἀναμφισβητήτως καὶ ἕνα μέγα ἀγαθὸν ὡς ἀποτέλεσμα: "Ὅτι ἐπετάχυνε τὴν λύσιν τοῦ ἀπὸ 20ετίας παιζομένου Ἑλληνικοῦ δράματος καὶ κατὰ τὸν πλέον ριζικὸν τρόπον μάλιστα.

Δίκαιον δέβαια θὰ ἦτο νὰ μὴ διαφύγῃ ἕνας κακοποιός, ὅπως ὁ Βενιζέλος, ὀρθότερον δέβαια θὰ ἦτο νὰ εἴχεν ἐκτελεσθῇ ἕνας κοινὸς κακοποιὸς ὅπως ὁ Σπαῆς, ἀλλὰ γενικώτερον ὅλα αὐτὰ εἶναι λεπτομέρειαι σχετικῶς ἀσήμαντοι ἐνώπιον τοῦ συνολικοῦ προβλήματος τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ.

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι εἰς τὸν ἐθνοθρόρον αὐτὸν διχασμὸν ἐτέθη τέρμα τὴν ἑπομένην τῆς καταστολῆς τοῦ τελευταίου κινήματος καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἐπαληθεύσει ἄλλην μίαν φορὰν τὸ ἀρχαῖον γνωμικόν. "Ὅτι «οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ».

Ὁπωσδήποτε ἡ 19η Μαΐου θὰ σημάνῃ χωρὶς ἀμφιβολίαν τὸ ὁριστικὸν τέρμα τοῦ Ἑλληνικοῦ δράματος ποῦ ἐπαίχθη εἰς τόσας πράξεις μὲ πρωταγωνιστὴν πότε ἑκ τῶν παρασκηνίων καὶ πότε ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, τὸν ἀχαλίνωτον αὐτὸν καὶ ἀσυνεξέτηνον ἐγκληματίαν ποῦ ἐξαπελούθη κάποτε ὡς ἰσχυρὸ ρεῦμα τυφῶνος κατὰ τῆς εὐτυχίας καὶ ἡσυχίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν ἐσπέραν τῆς 19ης Μαΐου ὁ αὐτοεχιαρισθεὶς ἤδη Βενιζελισμὸς θὰ ταφῇ ὁριστικῶς εἰς βάθος πολλῶν μέτρων ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τρόπον ὥστε οἰαδήποτε πάροδος χρόνου νὰ μὴ σταθῇ ἱκανὴ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν οὔτε τὰ γυμνὰ ὀστᾶ του.

Ὁ ἥλιος τῆς 20ης Μαΐου θὰ ἀνατείλῃ λαμπρὸς καὶ ζωογόνος, δεὰ νὰ φωτίσῃ μίαν Ἑλλάδα νέαν ἀπηλλαγμένην τῆς Βενιζελικῆς λέπρας, δεὰ νὰ τῆς δείξῃ ἕνα δρόμον νέον καὶ πλήρη ἐλπίδων, ποῦ τόσον τῆς εἶναι ἀναγκαῖος δεὰ νὰ δυνηθῇ καὶ αὐτὴ ἀπερίσπαστος πλέον ἀπὸ ἐσωτερικοὺς κλονισμοὺς νὰ παρακολουθήσῃ μὲ ἐντεταμένην προσοχὴν τὸ ἀγωνιῶδες πρόβλημα τῆς ἐπαύριον ποῦ πτέζει σήμερον ὡς ἐφιάλτης κακοῦ τὰ στήθη ὅλων τῶν Ἐθνῶν.

ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΑΙΓΙΝΑΝ ΣΣΑΡΕΣ ΚΟΙΝΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ

ΡΑΓΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΥ

ΤΙΝΑΙ χθὲς τὴν πρωΐαν παρὰ τὸ νεκροταφεῖον ἡ τοῦ κ. τῶν καταδίκων Γ. Ἀλαμπρινοῦ ἐτῶν 24, Ἀν- Τσουβαλᾶ ἐτῶν 22, Ι. Δημητρίου ἐτῶν 32 καὶ Κατσίφα ἐτῶν 36. Ἐκ τῶν οἱ τρεῖς πρῶτοι, καταγόμενοι ἐκ Σάμου, ἐφόνευσαν ἀστυνομικὸν ἀντιλῆλίας ἕνα ὁρίζν των καθὼς καὶ μίαν γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἠγάπα ὁ ὁ δημητρίου. Ὁ τέταρτος Κατσίφας — καταγόμενος ἐκ Χόχλια τῆς Εὐρυτανίας δικάσθη διότι ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του, τὴν νύμφην καὶ τὸ βρέφος των διὰ νὰ ἀποιθῇ τὴν περιουσίαν

Τέσσαρες μελλοθάνατοι ἐτιμήθησαν τὴν τύχην των τὴν πρωΐαν τῆς προχθὲς ἐν τῇ διετάχθη ἡ ἀπομόνωσίς ἐξ αὐτῶν μόνον ὁ Κατσίφας ἐπιστράφεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐν ἀποστέλλων ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα πρὸς τὸ ἀρχὰς καὶ βουλευτὰς ἐκ- ὑπὲρ χάριν. "Ὅτι ἐπέκειτο ἀνέλεως κατέστη προφανὲς ἐκ τοῦς μελλοθανάτους ἡ ἀφιξιν τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐστάλησαν εἰς τὰς φυ- πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 10.30' π.μ.

Ὁ μεσημβρίαν οἱ τέσσαρες ὁμοῦ ἐξήτησαν σιγάρα ἀπὸ ἕνα ποτήριον οἴνου τὰ ἐξορηγήθησαν ἀμέσως ὁ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ φυλακῶν κ. Ἀλ. Κουλά-

Ἀπόγευμα ἕνας ἕκαστος ὁν μελλοθανάτων ἐκλήθη τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ ὁ κ. Κουλάτσος τοὺς

Παιδιά. Ἤρθεν ἡ διαταγὴ ἐκτελεσθῆ ἡ ποινή σας, μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτα. τε ὑπομονὴ καὶ κουράγιο ἄνδρες...

Ἐν ἀναγγελίᾳ αὐτῆν ἀνώπισαν ὅλοι μὲ τὴν μεγαλὴν ψυχραιμίαν, ἰδίως ὁ δημητρίου, ὁ ὁποῖος ἐ- κ. Μόνον ὁ Κατσίφας ἤτο γμένος καὶ ἐκάπνιζε συ-

Ὁλοθῶς ὁ κ. Κουλάτσος ἐν ὅπως οἱ μελλοθάνα- ἀγχθοῦν εἰς τὸ γραφεῖον ἀχιφύλακας ὅπου τοὺς ἀ- ἐν ὁ ἱερεὺς τῶν φυλακῶν γαρίτης διὰ νὰ τοὺς ἐξο- ήσῃ.

Τὸν ὁ Παπαδημητρίου ὅ- καὶ οἱ ἄλλοι κατάδικοι ἐ- σαν πρὸς τὸν ἱερέα ὅτι χουν νὰ ἐξομολογηθοῦν ε.

Τί νὰ ποῦμε, προσέθεσεν ταδημητρίου. Γιὰ κορο-

νον ὁ Κατσίφας συγκατε- νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ ὁδηγεῖς τὸ παρεκκλήσιον τῶν «ὰν ὅπου καὶ ἐκοινώνησε χράντων μυστηρίων.

Τῷ μεταξὺ ὁ ἀφιχθεὶς τὸ ἀπόγευμα ἀντεισαγγε- Παραιῶς κ. Οἰκονομό- ὡς μετὰ τοῦ γραμματέως ὡς καὶ τοῦ ἀστυνόμου ης κ. Καζάκου, μετέβησαν τὸ βράδυ εἰς τὸν τόπον κτελέσεως καὶ ἐπιθεώρη- ὐτόν. Εἰς τὸ ἴδιον μέρος λεόθη πέρυσιν ὁ Κανδή- κης. Ἀκολούθως ἐγένετο καφὴ κοινοῦ τάφου, διὰ τέσσαρας καταδίκους καὶ ἀσθησαν καὶ τέσσαρα φέ- ἐξ ἁπλῶν σανίδων.

Τὴν πρωΐαν τὸ ἀπόσπασμα εὑρέθη ἐπὶ ποδὸς τὴν 4.30' πρωϊνήν, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως ἤρχισε συρρέων, καίτοι ἠτο ἀκόμη νὺξ πολὺς κόσμος, ἰδίως δὲ γυναῖκες καὶ παιδιά. Ὀλίγον ἀργότερον ἀφίκοντο εἰς τὰς φυλακὰς ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Μπῆτρος, ὁ ἰατρὸς κ. Ξυδέας καὶ ὁ ἱερεὺς κ. Μεγαρίτης. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα τῆς ἐκτελέσεως ἀνέλαβεν ὁ ἀνθυπασσηνίτης τῆς χωροφυλακῆς κ. Παπαδογιάννης, ἐνῷ καθήκοντα φρουράρχου ἐξετέλει ὁ ἀστυνόμος ὑπομοίραρχος κ. Καζάκος.

Ἀκολούθως τὴν 5.30' τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα, ἀποτελούμενον ἐκ 32 ἀνδρῶν— 8 δι' ἕκαστον κατάδικον — μετέβη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, ὅπου καὶ παρετάχθη.

Μετ' ὀλίγον κατέφθασαν ἐκεῖ ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὁ ἀστυνόμος κ. Καζάκος, κατόπιν δὲ ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Οἰκονομόπουλος μετὰ τοῦ γραμματέως του. Τελευταῖος κατέφθασεν ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν κ. Κουλάτσος, ἐπιστατήσας προηγουμένως εἰς τὰς διατυπώσεις τῆς μεταφορᾶς τῶν καταδίκων.

Οἱ μελλοθάνατοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκοιμήθησαν καθόλου κατὰ τὴν νύκτα, ἀλλὰ ἐξηκολούθουν μέχρι τῆς πρωΐας τὸ γλέντι των, ἐδέχθησαν περὶ τὴν 5ην πρωΐαν νὰ κοινωνήσουν πλὴν τοῦ Κατσίφα, ὁ ὁποῖος εἶχε κοινωνήσει ἀπὸ τῆς χθές. Συνεπῶς τὸ ἀφθόνου κονιάκ, τὸ ὁποῖον συνεχῶς ἐζήτουν πάντες, εἶχον χάσει τὴν συναίσθησιν τῆς τάξης των καὶ ἐπεβιβάσθησαν τὰν αὐτοκινήτων μὲ σχετικὴν ἀταραξίαν. Ἰδίως ὁ Κατσίφας ἐτρίκλιζε καὶ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος.

Τὴν 5.44' π. μ. τὰ δύο αὐτοκίνητα τῶν μελλοθανάτων, συνοδευόμενα ὑπὸ ἰσχυρᾶς δυνάμεως χωροφυλάκων καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἱερέα κ. Μεγαρίτη, ὁ ὁποῖος ἔψαλλε τὰς καθιερωμένας δεήσεις, ἀφίκοντο εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, ἐνῷ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἐξημερώσει.

Οἱ κατάδικοι ἀπεβιβάσθησαν ἀμέσως καὶ ὁδηγήθησαν εἰς τὸν καθορισθέντα τόπον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐφωτογραφήθησαν. Ὁ Κατσίφας καὶ ὁ Χατζῆ λαμπρινὸς ἐκάπνιζαν ἀρειμανίως.

Εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος οἱ μελλοθάνατοι ἐτοποθετήθησαν κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν:

Κατσίφας, Παπαδημητρίου, Τσουβαλᾶς καὶ Χατζῆλαμπρινός.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα ἔλαβε τὴν ἀκριβῆ θέαν.

Ὁ κ. Παπαδογιάννης μὲ γυμνὸν τὸ ξίφος διατάσσει προσοχήν. Ἐθῦς ἀμέσως προχωρεῖ ὁ γραμματεὺς κ. Φωκᾶς, ὁ ὁποῖος ἀναγινώσκει σύντομον περιλῆψιν τῶν ἀποφάσεων, μιᾶς διὰ τὸν Κατσίφαν καὶ τῆς ἄλλης διὰ τοὺς λοιποὺς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Οἰκονομόπουλος ἐρωτᾷ τοὺς μελλοθανάτους ἂν ἔχουν τίποτε νὰ προσθέσουν. Οἱ Κατσίφας καὶ Τσουβαλᾶς δὲν ἔχουν νὰ εἰποῦν τίποτε.

Ὁ Χατζῆλαμπρινὸς λέγει:

—Ἐγὼ δὲν ἔχω κανένα γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ αἷμά μου. Ἀλλὰ θὰ τὸ ἐκδικήσῃ ὁ Κόκκινος στρατός. Ζήτω ἡ Κομμούνα!

Ἀὐτὴ παιδιὰ θὰ σώσῃ τὸν κόσμο ἀπὸ τὰ βάσανα...

Ὁ Παπαδημητρίου κατόπιν ἀρχίζει εἰς τόνον ἀγορεύσεως:

—Ἂν ἤμουνα κανένας καταχραστὴς ἢ κανένας κινηματίας δὲν θὰ πάθαινα αὐτὰ ποῦ παθαίνω...

—Ἐπὶ σκοπόν! διατάσσει ὁ κ. Παπαδογιάννης.

—Ἐγὼ τὸ εἶπα στὸ δικαστήριο, συνεχίζει ὁ Παπαδημητρίου, πὼς τὰ παιδιὰ—ὁ Τσουβαλᾶς καὶ ὁ Χατζῆλαμπρινὸς—πηγαίνουν ἄδικα. Ἐγὼ μονάχα φταίω...

Ὁ κ. Παπαδογιάννης μὲ τὸ ξίφος ὑψωμένον εἶναι ἕτοιμος νὰ δώσῃ τὸ μοιραῖον παράγγελμα.

Ὁ Χατζῆλαμπρινὸς τὸ ἀντιλαμβάνεται καὶ φωνάζει:

—Παιδιά! Ἐδῶ στὴ καρδιά!

Οἱ ἄλλοι εἶναι ψύχραιμοι καὶ στέκονται εἰς προσοχήν. Μόνος ὁ Κατσίφας δακρύζει. Κατόπιν πετᾷ τὸ τσιγάρο καὶ ἀσπάζεται τὸν ἀρχιφύλακα:

—Θέλω νὰ μὲ θάψετε χωριστά, λέγει.

Ὁ Παπαδημητρίου ἐτοιμάζεται νὰ συνεχίσῃ τὴν δημηγορίαν του, ἀλλὰ τὸ ξίφος τοῦ κ. Παπαδογιάννη κατεβαίνει:

—Πῦρ!!...

Εἶνε δη π. μ. ἀκριβῶς.

Μία ἀμοβροντία ἀκούεται καὶ οἱ τέσσαρες κατάδικοι πίπτουν νεκροί. Δύο ἐνωμοτάρχαι πλησιάζουν καὶ ρίπτουν τὴν χαριστικὴν βολήν.

Ὁ ἰατρὸς κ. Ξυδέας πλησιάζων διαπιστώνει τὸ θάνατον ὅλων, πλὴν τοῦ Κατσίφα, ὁ ὁποῖος ἀναπνέει ἀκόμη.

Κατόπιν τούτου δίδεται νέα χαριστικὴ βολή καὶ ὁ Κατσίφας ἐκπνέει.

Αὐτοστιγμεί, τῇ βοηθείᾳ φυλάκων, οἱ νεκροὶ τῶν ὁποίων ἀφηρέθησαν αἱ χειροπέδες ἐτοποθετήθησαν εἰς τὰ φέρετρα καὶ ἐτάφησαν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ Θ' ΑΠΟΛΟΓΗΘΟΝ ΠΙΣΤΟΛΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 9 π. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις τοῦ Στρατοδικείου τοῦ ἐκδικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν τῶν σαμσασιστῶν τοῦ Περάματος.

Καλεῖται ὁ μάρτυς κ. Μπαλάσκας σωφὰρ, ἐργαζόμενος εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ὅστις λέγει ὅτι εἶδε τὸν Σταυῆδη εἰς τὰς 2 ἢ ὥρας τῆς 1ης Μαρτίου νὰ ἐπιβιβάζεται μαζὶ δεν- ζίνης διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ὁ μάρτυς κ. Δημητρέλλης, ἐπισκευαστὴς αὐτοκινήτων, ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου λέγει ὅτι, ἐξηράσθη ὡς ὀδηγὸς ὀλίγον χρόνον μόνον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ μάρτυς λέγει ὅτι ὁ κατηγορούμενος Γαρουφαλῆς εἶνε φρόνιμος καὶ ἀνυπεύελικὸν φρονημάτων.

Ὁ μάρτυς Τσάμης, σωφὰρ, διαπιστώνει καὶ αὐτὸς ὅτι ὁ Γαρουφαλῆς εἶναι φιλήσυχος καὶ καλὸς ἄνθρωπος. (Ἐξ τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Γαρουφαλῆς συγκινεῖται καὶ κλαίει).

Μανωλίδης, (συνήγορος). Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Γαρουφαλῆ ποῖα τὸ ἐπαιρναν κατὰ τὰς ἐκλογάς;

Μ. Πάντοτε μὲ τοὺς λαϊκοὺς εἰργάζετο.

Καλεῖται ὁ μάρτυς Μορφονίδης σωφὰρ τοῦ αὐτοκινήτου, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁ Κανάρης.

Πώπ. Τί ὥρα σὲ παρέλαβεν ὁ Κανάρης;

Μ. Εἰς τὰ 6 παρὰ 10'.

Πώπ. Τὸν γνώριζες;

Μ. Ὄχι. Ἐκάναμε μάλιστα πεζάρια. Τοῦ ἐξήγησα 200 δρ. καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἦταν πολλὰ καὶ θὰ μοῦ ἔδινε 150. Γιὰ νὰ μὴ μὲν ἀφήσω νὰ φύγῃ, συνεφώνησα 175. Στὴν ὁδὸν Πειραιᾶς πῆρα δενζίνη μὲ 100 δραχμὲς ποῦ μοῦ ἔδωσε ὁ Κανάρης. Ὅταν φτάσαμε στὸ Πέραμα μᾶς ἔρριψαν πυροβολισμούς. Ἔτρωξ τὰ ἔγκασα. Κατέβηκα, σήκωσα τὰ χέρια γιὰ νὰ μὴ μὲ σκοτώσουν. Ἔβγαλαν τὸν Κανάρη ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ μὲ πῆραν καὶ μένα μαζί, μᾶς ἔδκλαν στὸ λεωφορεῖο καὶ μᾶς πῆγαν στὰ Ταμπούρια στὸ τμῆμα.

Πρ. Ποῦ ἔβαλες τὸ αὐτοκίνητο;

Μ. Δεξιὰ πρὸς τὸ δουνό.

Πρ. Τί ἔγινε ἐκεῖ:

Μ. Ἐμένα μὲ πυροβόλησε ὁ ἐνωμοτάρχης.

Π. Τί ἔγινε ὁ Κανάρης;

Μ. Πρῶτα μὲ ἔπιασαν ἐμένα καὶ μετὰ τὸν Κανάρη.

Πρ. Τὸν εἶδες τὸν Κανάρη ὅταν τὸν ἔδεναν;

Μ. Ὄχι.

Πώπ. Ὅταν στὸ Πέραμα ἔπεσε ἔμπρός ὁ ὑπάλληλος τοῦ δημοτικοῦ φόρου Χοντροκούκης, σοῦ εἶπεν ὁ Κανάρης: «Κόψε τον καὶ πέρνα»;

Μ. Ὄχι: δὲν μοῦ εἶπε τέτοιο πρᾶγμα.

ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ

Πρῶτος ἀπολογεῖται ὁ κατηγορούμενος Παπαϊωάννου, σωφὰρ, ὅστις μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του Ἀλκολὼν μετέφερε τὸ ἀπόγευμα τῆς 1ης Μαρτίου ἐξωμαστικοὺς σταασιστὰς εἰς Πέραμα.

Πρ. Δὲν σοῦ ἔκαμε ἐντύπωσιν, τὸ πῶς ἐγνώριζε αὐτὸς ὅτι τὸ αὐτοκίνητόν σου ἦτο ἀγκαζιρισμένον;

Κατηγ. Ὑπέθεσα ὅτι θὰ τοῦ ἔλεγε δόσῃ ἀρίθμὸ ὑπὸ τοῦ Μπαμπουγάκη. Κατ' ἐντολὴν τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ ἐσήλθα εἰς τὴν ὁδὸν Ἐπικουρίου ὅπου ἐπέδησαν 6 ἄτομα καὶ μὲ ἐδέχεξαν νὰ κατευθυνθοῦν εἰς Πέραμα. Καθ' ὁδὸν μὲ ἔφθασε ὁ Βαρελᾶς καὶ μὲ προσπέρασε. Ὅταν ἐφθασε εἰς τὸ Πέραμα καὶ κατεβῆκαν οἱ ἐπιβάται, τοὺς ἐρώτησα ἀν θὰ τοὺς περίμενα καὶ μοῦ εἶπαν νὰ φύγω.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶδον τοὺς ἐπιβάτας νὰ συνεννοοῦται μετὰ τῶν ἄλλων, πρᾶγμα ποὺ μοῦ ἔκαμε ἐντύπωσιν καὶ εἶπα εἰς τὸν Βαρελᾶν νὰ φύγουμε ἐγὼ ἀνήλθα εἰς τὰς Ἀθήνας, ὁ δὲ Βαρελᾶς παρέμεινε εἰς Πειραιᾶ.

Πρ. Πτὰ λεφτὰ δὲν εἴπατε τίποτε;

Κατηγ. Ὄχι, δόσι ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα καλὸ καὶ πλούσιο σπίτι καὶ σκεφθήκαμε ὅτι ἦτο ἕνα καλὸ ἀγωνι.

Πρ. Ἤρθες κατόπιν τὰ λεπτά.

Κατηγ: Ὄχι ρώτησα κατόπιν τὸν Μπαμπουγάκην καὶ μοῦ εἶπε ὅτι τὰ ἔδωσε εἰς τὸν Βαρελᾶ.

Σταρακόπουλος. Τόσα πράγματα δὲν σοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσι;

Κατηγ. Ὄχι.

Καλεῖται κατόπιν ὁ σωφὰρ Χατζηχριστάδης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει τὰς συνεννοήσεις ποὺ ἔκανε μὲ τὸν Μπαμπουγάκην διὰ τὴν μίσθωσιν τῶν 3 αὐτοκινήτων ποὺ θὰ ἐχρησιμοποιοῦσαν τὸν ἀκοντίσεναν Σταφάνου.

Πῆγα, λέγει, εἰς τὴν πλατεῖαν Ἐλευθερίας, ἀλλ' οἱ ἐπιβάται ἐσήλθον εἰς ἄλλο αὐτοκίνητον.

Ἀπολογεῖται κατόπιν ὁ κατηγορούμενος σωφὰρ τοῦ Πιστολάκη Χατζάκης, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι τὴν 28 Φεβρουαρίου εἰς τὰς 5 ἐπῆρε εἰς τὸ αὐτοκίνητον τὸ ζεύγος Πιστολάκη καὶ τὸ ἐπῆγε στὸ γιατρό. Τὴν 1 Μαρτίου τὸ ἀπόγευμα ἐπῆγε τὴν κ. Πιστολάκη εἰς τὸ μαιευτήριον τῆς Βενιζέλου.

Εἰς τὰς 7.30' ἀκριβῶς, πῆγε εἰς τὰ ἀνθοπωλεῖα καὶ ἠγόρασε ἄνθη. Λέγει ὅτι τὸν Πιστολάκη τὸ ἀπόγευμα τὸν μετέφερε εἰς τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας μαιευτήριον. Ἀρνεῖται τὴν πρώτην του κατάθεσιν κατὰ τὴν ὁποίαν μετέφερε τὸν Πιστολάκην εἰς Πειραιᾶ.

Πρ. Πότε εἶπες τὴν ἀλήθεια, τότε ἢ τώρα;

Κατηγ. Τώρα.

Πρ. Διατί;

Κατ. Διότι ἐφοβήθην μὴ μὲ δείρουν κὶ δὲ αὐτὸ εἶπα ψέμματα.

Πρ. (Ἐν ὀργῇ). Σύμφωνοι. Ἀφοῦ ὅμως δὲν σὲ ἔδειραν καὶ ἀκόμη διατί καὶ τώρα μᾶς λὲς ψέμματα.

Κατηγορούμενος: !!!...

Μετὰ πενταλεπτον διάσκοπὴν καλεῖται ἐν ἀπολογηθῇ ὁ κ υπηγορούμενος Μπαμπουγάκης ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ κινήματος τὸν ἐφώναξε ὁ Πιστολάκης καὶ τοῦ εἶπε νὰ ἐδρῇ ἕνα ἀνοικτὸ αὐτοκίνητο πολυτελείας καὶ νὰ ἄλλην ἡμέραν ἤτοι τὴν 28 Φεβρουαρίου 2 αὐτοκίνητα.

Μετέδη καὶ συνέντευξιν τὸν Χατζηφωτιάδη, ὁ ὁποῖος ἔρῃκε τὰ ἄλλα αὐτοκίνητα. Τὸ ἀνέφερε εἰς τὸν Πιστολάκη ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς σωφὰρ ὅτι θὰ κάμουν κοῦρσα 72 χιλιόμετρα. Εἰς τὰς 2.30 ἔδωσε ἐντολὴν εἰς τὰ αὐτοκίνητα νὰ μεταδόνεις τὴν πλατεῖαν Ἐλευθερίας. Μετέδη ὁτὸς καὶ ὁ ἴδιος ἐκεῖ διὰ νὰ δεξιωθῇ ὅτι ἐπῆγαν τὰ αὐτοκίνητα. Ἐκάθησε κατόπιν εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ μετ' ὀλίγον εἶδε ὅτι κάποιος ἀγνωστος του ἐμπῆκε εἰς τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Παπαϊωάννου καὶ ἔδωκε ἐντολὴν νὰ τραβῇχῇ ὀλίγον ἀπόμερα.

Πρ. Τὸν σωφὰρ τὸν πλήρωσες ἐσὺ καὶ πότε;

Μπαμπ. Τὴν Κυριακήν.

Πρ. Μὰ σὺ κατάθεσιν σου σοῦ ἔκαμε ἀναφερτὴ εἶπες ὅτι τὸν ἐπλήρωσαν ὁ Σπάνιας.

Μπαμπ. Εἶχα λόγο νὰ τὸ πῶ.

Γιωτόπουλος (συνήγορος). Σοῦ ἔδωσε ἐντολὴν ὁ Πιστολάκης; νὰ παρεμβρίσκεσαι κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν εἰς τὸ αὐτοκίνητο;

Κατηγ. Ὄχι, μόνος μου ἐπῆγα.

Βασιλάτος. Παρακαλῶ κ. Πρόεδρε νὰ ἐρωτηθῇ ὁ κατηγορούμενος ἐὰν ὁ Πιστολάκης συνέβη καὶ ἄλλοτε νὰ τοῦ δώσῃ ἐντολὴν πρὸς ἐξεύρεσιν αὐτοκινήτων διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν φίλοι του καὶ συγγενεῖς του.

Μπαμπ.